

ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบนพื้นที่สูง

ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ

คือ การผสมผสานวิธีการป้องกันการชะล้างพังทลายของดินด้วยวิธีกลและวิธีพืช จำแนกไว้ 3 ประเภท ได้แก่ ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบนที่สูง ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำบนที่ดอน และระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในที่ราบลุ่ม

คันดินขึ้นบันได

ทำโดยการปรับพื้นที่ลาดชันให้เป็นขั้นบันได ซึ่งนอกจากจะลดความยาวของพื้นที่แล้วยังเป็นการลดความลาดชันของพื้นที่ลงอีกด้วย ขั้นบันไดดินนี้ ส่วนใหญ่ใช้กับพื้นที่ที่มีความลาดชันเกินกว่า 18% และดินต้องเป็นดินลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร

การปลูกหญ้าแฝกตามแนวขวางความลาดชัน

การปลูกแบบนี้จะได้ประโยชน์สูงสุดเมื่อหญ้าแฝกแตกกอขึ้นเต็มตลอดแนวจนไม่มีช่องว่าง เพราะเมื่อน้ำไหลบ่าหรือมีการพัดพาดินไปกระทบแถวหญ้าแฝก แฝกจะทำหน้าที่ชะลอความเร็วของน้ำและดักเก็บตะกอนไว้

การปลูกไม้ยืนต้นตามแนวระดับ

ปลูกและเก็บเกี่ยวพืชขนานไปตามแนวระดับ ขวางความลาดชันของพื้นที่ เหมาะที่จะใช้ในพื้นที่ที่มีความลาดชัน 2-7% เพื่อปกคลุมหน้าดินไม่ให้โดนน้ำที่ไหลบ่ากัดเซาะหน้าดิน

พื้นที่สูง

คือ “พื้นที่ที่เป็นภูเขา หรือพื้นที่ที่มีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 500 เมตรขึ้นไป หรือพื้นที่ที่อยู่ระหว่างพื้นที่สูงตามที่คณะกรรมการกำหนด”

ที่มา : สวพส. สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)

